

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Adevărata viață spirituală

Conferința din 26 August 1966

Izvorul purității se află în cea mai înaltă spiritualitate

Dimineața, dragii mei, pe stâncă, ați avut noroc cei care ați fost acolo să observați ce este puritatea. A fost o dimineață cu adevărat pură, totul era pur, se simțea atmosfera, revărsatul zorilor și soarele, tot cerul era de o puritate remarcabilă, și nu întotdeauna se întâmplă la fel.

Dacă am explica cuvântul puritate ar fi dificil de înțeles, iar dacă nu l-am explica vom înțelege mult mai bine acest cuvânt. A înțelege intelectual este ceva, iar a înțelege intuitiv, interior, lucrurile este altceva... Există lucruri care sunt greu de explicat. Puritatea, dacă ar trebui să vorbesc despre ea, vor exista multe controverse, neînțelegeri, dacă va fi explicată numai la nivel intelectual. Mulți oameni se vor pronunța diferit asupra aceluiași lucru. Ei vor spune: "Pentru mine, asta și asta sunt pure". De ce? Fiindcă au nevoie, iubesc acel lucru, au gusturi asemănătoare, deci tot ce le place este pur.

Și chiar veți găsi îndrăgostiți, cărora le plac mult lucrurile senzuale, chiar murdare, impure, spunând: "Iubesc aceasta, cu puritate". Fac lucruri de necrezut, și totul este pur ! De ce era pur? Fiindcă era iubire. Se spune că iubirea purifică, cel puțin conștiința. Erau ei, oare, sinceri ? Desigur. Iar alții, care sunt obișnuiți să prezinte lucrurile cele mai impure sub forma purității pentru a fi acceptați ca să-și atingă scopul..., dar există și alții, care cred, cu adevărat, că ceea ce au făcut, au comis, gesturile cele mai reprobabile, erau pure pentru ei, deoarece în sufletul, în spiritul lor, în inima lor, exista această iubire, sau cel puțin așa o credeau ei.

Dar, cum să înțelegem, după ceea ce este pur, ce este impur ? Ca și bețivul care bea un vin acru ca oțetul și spune: "Ce pur este vinul ăsta...".

Astăzi, acei care nu au putut înțelege ce este puritatea au fost, într-adevăr foarte adormiți. Astăzi a fost bătător la ochi. Înainte de răsăritul soarelui existau la orizont culori, de o puritate, tot vibra..., și soarele la fel. Cei care știu cum să privească, cum să mediteze, să se lege de răsăritul soarelui, de culori, cu soarele, cu cerul, se pot purifica. Iată un lucru care nu prea este clar.

Altminteri, v-am vorbit despre puritate, mai întâi în hrană, în băuturi, numai pentru a vă conduce mai departe. Am început cu hrana, care trebuie să fie curată, să nu fie amestecată cu murdăria, elemente, materiale nocive, inutile și de nedorit pentru organism.

Pentru ca oamenii să înțeleagă, că natura s-a ocupat de această problemă, să se compare numai cu animalele, ei aflându-se la un nivel superior lor. Deoarece animalele, vedeți, nu știu să sorteze, ele mănâncă tot, chiar și carne, murdăria plină de praf sau pământ neștiind să le spele; găinile ciugulesc excremente iar pisicile, curate în exterior, înghit șoarecii întregi, cu piele și intestine, cu tot. În timp ce omul, chiar needucat, neevoluat, a învățat, de mic, să curețe, să extragă anumite lucruri și să mănânce restul. La fructe, scoici, pești sau orice altceva el scoate sâmburii, pielea, coaja și mănâncă restul, iar animalele mănâncă tot...

Numai oamenii n-au înțeles ! Mănâncă așa, toți oamenii mănâncă așa, automat, dați-le brânză, ei aruncă coaja și mănâncă ce e bun, trecând drept oameni aducați. Dar când e vorba de a face triere, de a scoate ceva din gânduri și sentimente, atunci sunt ca pisicile, înghit tot, nu știu să elimine ce este murdar, nociv, inestetic, de ceea ce este hrănitor, util și necesar.

Așa l-am învățat pe copil să înțeleagă cum să se hrănească, să-și spele mai întâi fructele sau legumele, să înlăture praful și pământul, restul de murdăria lăsată de insecte, muște... Dar, sunt mulți oameni care nu știu nici măcar să spele lucrurile. Le dați fructe, nu le spală, le mănâncă cum sunt. Deși oamenii au învățat de mici să trieze lucrurile, să separe lucrul pur de cel impur, utilul de inutil, trebuie să-i învățăm, mai departe, cum să facem trierea în hrana lor spirituală, adică în sentimentele și gândurile lor. Aici, ei nu cunosc nimic. Toate sentimentele care ne traversează aduc ceva impur, trebuie și ele spălate sau separate, separate lucrul pur de cel impur.

Ca Hermes Trismegistus care insista, și numai el a mers mai departe în problema Pietrei Filozofale, cum să separe aceste două lucruri, cum să separe sterilul pentru a găsi o piatră prețioasă sau aur, metalul din minereuri. Nu facem decât asta, toată viața este bazată pe acest lucru. Mereu de a tria, de a separa, de a scoate ceva din altceva, toate industriile, meseriile, nu sunt bazate decât pe aceasta, fie metalurgul, brutarul sau băcanul, sau fructele, da, toate meseriile sunt bazate pe triere, de a scoate o materie care este grea, care cântărește, este opacă, neagră, care putrezește sau strică marfa, pentru a păstra. ...În domeniul meseriilor, nu este nevoie de a vă da exemple, o puteți face singuri. În domeniul spiritului, însă, oamenii sunt de o neștiință uimitoare, nimeni nu le-a explicat că și aici trebuie făcută o separație, o delimitare.

Vedeți dar, dacă puneți și unui savant întrebarea, care sunt sentimentele, de exemplu, bune “de mâncat” și care sunt cele nocive, ce aduc descompunerea, boala sau tristețea, ei nu vor ști să răspundă. Deci pentru ei sentimentele... ei nu s-au gândit niciodată că există poate o clasificare, ca și în hrană, în combustibil, ca în toate materialele care sunt pe pământ, da, există mereu grade de calitate.

De câte ori nu v-am povestit cum erau iluminatul și încălzirea în trecut și cum sunt acum. În trecut existau materiale de calitate inferioare încât atunci când ne serveau de ele, totul fumea, mirosea urât, ochii oamenilor erau atacați, plămânii la fel, se asfixiau pentru că nu au găsit materiale sau mijloace de încălzire sau iluminare care să nu lase deșeuri sau fum, așa cum s-a reușit în zilele noastre cu electricitatea.

La fel vă spuneam în cazul cărbunelui; există mai multe categorii de cărbuni, unii care ard, dând puțină căldură și multe deșeuri, ieftini, iar alții care ard și dau multă căldură, fără să lase multe resturi.

Deci, dacă vedem că pentru material există o gradație, o scară, de ce să nu credem că există și pentru sentimente ? Sentimentele sunt la fel ca și combustibilii. Să presupunem că sentimentele voastre sunt cele mai de jos, inferioare, egoiste, senzuale, cele mai distructive, întunecoase, groase, ne hrănim cu ele sau le ardem, ce se va întâmpla ? Oh, va da puțină căldură, mult fum, gaz, otrăvuri, multe lucruri în interior care vor perturba. Acest lucru oamenii nu îl cunosc, fiindcă nu există o ramură în știința oficială care să studieze clasificarea sentimentelor animale, omenești, divine. Nu, nu contează ce sentimente mâncăm, ne bucurăm fără a cunoaște consecințele și rezultatele. Nu există, de asemenea, nici o clasificare pentru idei, pentru gânduri.

Acum, veți înțelege multe lucruri. Spunem spiritual, uman, animal. Dar, putem împărți lucrurile mult mai clar. Și cum îmi place claritatea, mă voi opri asupra unui caz mic: când oamenii vin în Fraternitate mă uit la ei să văd care este latura lor cea mai dezvoltată. Iată că sunt mai multe laturi. Este o latură vegetativă, ca la plante, de a mânca, de a bea, de a crește, ca și copiii mici; aici lucrurile se mișcă, plantele sunt vii. Dar, nu căutați, încă, latura sentimentală, gândirea, spiritualitatea, nu în domeniul vegetativ. Mulți au rămas la acest nivel, vegetativ, întreaga lor viață îi vezi la lucru, la treaba lor, sunt ca plantele, vegetativi, n-au mare lucru înăuntrul lor. Trăiesc, ce e drept, mănâncă, beau, merg la slujbă, nu au nici o bucurie în artă, în știință, în filozofie, în religie, în nimic, ei duc o viață vegetativă.

Există apoi latura animală, adică instinctuală, mult mai vie animată, dar lipsită de gândire, rațiune, profunzime, claritate, sacrificiu sau lucruri animate de

ceva divin, nu, nu încă. Este latura animală, instinctele cu pasiunile, bineînțeles. Aici găsim furia, gelozia, senzualitatea, răzbunarea, războiul, deci...

Apoi, există o altă latură, cea afectivă, deasupra celei pasionale și instinctive, aici găsim emoțiile, sensibilitățile, puțină iubire, puțin necaz, puțină poezie, câteva lucruri religioase, ceva amestecat, afectiv, emoțional, dar nu prea multă inteligență, rațiune, sisteme filozofice, multă claritate, orientare, dar aici sunt mari schimbări în interior, în latura sentimentală. Putem măcar să plantăm ceva poetic, muzical, sentimental, romantic, puțină iubire, imaginație, dar nu este, încă, în regulă, fiindcă lipsește latura intelectuală.

Iată acum o altă categorie de oameni la care latura intelectuală este foarte dezvoltată. Sunt oameni care citesc, scriu, studiază, meditează, aprofundează, cercetează: sunt filozofii, scriitorii, gânditorii, intelectualii într-un cuvânt. Nu voi spune acum care este cel mai bun, dar voi spune că nu sunt, încă, spiritualiști, acești oameni analizează, încă, tot, vor să știe tot, dar numai cu ajutorul intelectului. Și cum intelectul este limitat, mai puțin ca latura sentimentală, încă mai puțin ca cea pasională, instinctivă și încă și mai puțin decât cea vegetativă, el are, totuși, posibilitați enorme, dar nu este totul. Intelectualii nu sunt, încă, bogați, nu se află în plenitudine, în întreg, în claritate și lumină.

Acum, latura spirituală. Ce este ea ? Este ceva deasupra tuturor acestor activități. Latura spirituală adaugă ceva în viața omului, ceva diferit de celelalte activități, adaugă împlinirea, plenitudinea. Este formidabil, este ceea ce lipsește, acum, contemporanilor noștri. Ei au ieșit din latura vegetativă, merg la școală, dar nu au ieșit complet, la latura vegetativă s-a adăugat ceva, până la latura intelectuală. Înainte, ei nu erau intelectuali, nu mergeau la școală, nu citeau în biblioteci, nu scriau cărți, de câteva secole latura intelectuală are preponderență, o extensie formidabilă, aproape toți vor să devină cetățeni ai împărăției intelectului. Ei nu văd alte posibilități, nu văd că inteligența cosmică nu s-a oprit aici, a prevăzut alte dezvoltări, ea îi va conduce acum pe oameni în alte regiuni, mai perfecționate decât cea a intelectului, ei cred că intelectul este ultimul cuvânt al creației, sunt mândri, fericiți și nu văd alte lucruri, încă, de explorat, de a merge mai departe.

Când văd aceste ființe venind aici și având numai latura inferioară dezvoltată, latura animalică, sau numai vegetativă, devin trist și nefericit, și îmi spun: "Iată creaturi care își vor trăi inutil viața, vor mânca, bea, se vor îmbrățișa, vor face copii; elementele spirituale nu înfloresc în ele, dar nu își dau seama de aceasta. Sunt neștiutori despre evoluția cosmică, despre frumusețea și splendoarea

universului, sunt atât de limitați și neștiutori încât vor să rămână numai în animalitate, în instinct, în tot ceea ce știm deja. Dar, a accepta din nou, a crede în ceva nou, a se agăța de ceva nou, nu, nu, ei nu doresc, le este frică. Ei se gândesc că, acceptând latura spirituală, care deschide orizonturi și porți nebănuite către infinit, care dă posibilități și puteri sufletului omenesc până la infinit, nu, aceasta nu o știu, dar nici nu o doresc, fiindcă le este frică că nu vor fi fericiți, lăsându-se în acest domeniu superior, care este spiritualitatea.

Care este spiritualitatea, acum ? Fiindcă nu au fost pregătiți. În al doilea rând, cum au poftit, deja, au proiecte și calculi, numai asupra lucrurilor inferioare și obișnuite, vor fi deranjați dacă nu-și vor satisface aceste poftit inferioare, animalice, omenești, ei vor crede că sunt nefericiți, privându-se de ele. Deci, ei nu o doresc, conștient nu o doresc. Eu îi clasez în categoria ființelor neștiutoare, fiindcă nu știu că aici este viitorul lor, superioritatea lor, adevărata lor fericire și adevărata lor libertate. Nu, nu o știu. Dacă ar fi știut, ar fi spus: “Oh, este adevărat, avem slăbiciuni, dorințe de potolit, predispoziții înspăimântătoare, încercăm să le limităm puțin, să le diminuăm, dacă le putem suprima cu totul, pentru a putea capta câteva din elementele lumii superioare, care este spiritualitatea, și astfel ne permitem câteva minute, moment, pentru a depăși limitele, pentru a ne bucura și gusta puțin din ceea ce nu am gustat ? Ar raționa așa dacă ar ști superioritatea acestui lucru. Dar, cum nu o cunosc, îi puteți duce oriunde, în orice fraternitate sau cerc inițiat sau templu al misterelor cele mai profunde care există pe pământ iar ei se vor găsi la fel, în aceeași atitudine, vor fi închiși și în mod inconștient nu vor dori să se deschidă. Vor fi aici, vor mânca, vor bea, dar vor fi închiși în sinea lor. Da.

Aceasta o simt pentru oricare dintre voi, această închistare a judecății, eu o observ. Când văd pe cineva, imediat observ cum judecă, cum gândește, dacă îi este teamă, dacă este închis sau deschis, dacă caută asta sau cealaltă. De ce este acolo, vă veți întreba. Prin forța lucrurilor, sau fiindcă există prieteni, pentru a le face plăcere, dar, peste puțină vreme, în interior el este închis, definitiv... Dacă ar ști, măcar, aceste creaturi de ce se privează, cât timp vor prelungi viața lor de suferință, incertitudini, neazuri, tristeți, deziluzii, amărăciuni, boli chiar, nenorociri, accidente, dacă ar ști măcar, cât își vor prelungi viața în acest sens, s-ar grăbi.

Traiască ignoranța, fiindcă ea este cea mai nimerită să ne pună mereu obstacole, să ne mențină în materie și îngrădiți. Nu este nimic mai minunat decât incultura, vă asigur, și cât de mult o iubim, este formidabil. Nu vrem să ne descotorosim de ea, nu vrem să învățăm, să cunoaștem. Această ignoranță, care

ne ține, ne ține să batem pasul pe loc, loviți de ciocan, descompuși pe vecie, și ținem la ea, pentru că dacă am renunța la ignoranță, Dumnezeu, ce am deveni după aceea, vă dați seama, dacă am renunța, dacă am părăsi-o, în ce stare am fi apoi, nu știm, necunoscutul. Oh la, la, la, la, vedeți, vedeți, judecata unora, și cum ați vrea după toate astea să-i apreciez, să-i plasez în înălțimi când văd mărunta lor țintă, inferioară, atât de infantili încât nici nu-și dau măcar osteneala să înainteze cât de puțin, pentru a face câteva explorări, câteva cercetări în acest domeniu extraordinar pe care-l numim domeniul spiritual, nu, nu-și dau silința. Atunci, există o justiție, ei nu vor putea scăpa, vor trăi, vor mânca, vor bea, vor avea mulți copii, dar nu vor fi fericiți. Deși în cărți stă scris: “Au fost fericiți și au avut mulți copii”; dar, adaug eu, chiar și cu case, cu bani, ei vor fi nefericiți, vedeți dar, noile povești sunt puțin mai diferite...

Vă fac o mică analiză, veți vedea cât de adevărată este, mai devreme sau mai târziu veți verifica ce vă spun și veți fi uimiți de ce nu v-ați gândit sau de ce nu ați studiat. Inconștient, sunt mulți dintre voi, închiși pentru lumea spirituală, cei mulți nu o fac conștient. Fără a vrea, prin ereditate, educație sau alte lucruri, ei nu s-au analizat pentru a vedea că sunt închiși. Trebuie acum să vă analizați, să observați, să vă dați seama că există un obstacol aproape intenționat, el trebuie înlăturat, fiindcă putem continua ani în șir, nu vom introduce nimic nou în noi, o revelație, o investiție, o descoperire, o lumină fiindcă totul este închis. Și am menționat această includere, sau conștient sau inconștient, sau intenționat.

Trebuie s-o înlăturăm, dacă dorim progresul, fiindcă există aproape de noi lumea spirituală, aproape ne atingem de ea. De ce nu simțim nimic ? Fiindcă de multă vreme ne-am format obstacole, carapace fluidice, în realitate ne-am aruncat în mijlocul lumii..., și nu simțim nimic. Deoarece în inimile, în sufletele noastre se află, deja, gânduri și sentimente din trecut, formate în acest fel dintr-o materie fără nici o impregnare, nici o contopire, nici un contact. Analizați-vă.

Ascultați-mă bine, acum, dragii mei, sunt multe lucruri de învățat, încă, și alte multe pe care nu le cunoaștem. Eu vă vorbesc de lucruri despre care nu se vorbește mereu. Se repetă mereu, viața spirituală, viața religioasă, viața divină, este prea cunoscut acest lucru, dar a simți, a ști, a ști că latura spirituală este mult mai avantajoasă, că aduce bogății, nu, asta nu o credem, nu o simțim.

Din contră, tuturor le este frică să devină ridicoli, să se minimalizeze, să devină groțești, să slăbească sau să piardă fericirea, plăcerile, bucuriile, distracțiile. Este fals, nu se pierde nimic, apare un nou element care va solidifica, îmbogăți, înfrumuseța, întări și îmbogăți ființa omenească. Aceste noțiuni eronate trebuie scoase din cap, fiindcă nu corespund adevărului.

Dacă, în acel moment veți dori să-mi dovediți că ați cunoscut oameni religioși și mistici, spirituali, cum erau ei, ce făceau, cum au suferit, atunci vă veți înșela. Trebuie să revizuiesc tot ceea ce spuneți că este spiritual, mistic. Poate era drept, poate nu era aspectul cel mai adevărat al acestei spiritualități, erau forme, credințe, manifestări, pe care le-am uitat demult. Adevărata spiritualitate nu este aceasta, nu-mi veți putea da exemple printre acești oameni viciați și dezechilibrați sau nebuni. De aceea, oamenilor le este frică de spiritualitate, fiindcă nu au văzut spiritualitatea așa cum trebuie, ci tot felul de înlocuitori de spiritualitate. Spiritualitatea nu dă, niciodată, manifestări ca aceasta. Nu aveți nici o idee despre adevărata spiritualitate, deci vă voi spune în câteva cuvinte, acum.

Atunci, vedeți, mulți indivizi își imaginează că spiritualitatea, cea adevărată, constă în a merge la biserică, a se confesa, a aprinde câteva lumânări, și la sfârșit, în a da câțiva bănuți cerșetorilor, nu-i așa ? Ori, atunci, spiritualitatea înseamnă mersul îngenunchiat, rugăciuni, strigăte, recitări de plasmi sau scrierea de cărți, sau predici după evanghelii. Adevărata spiritualitate reprezintă forme, manifestări ale spiritualității, nu este, încă, adevărata spiritualitate. Adevărata spiritualitate, oh, la, la, este un fel de viață în înalt, ea este celestă, pură, armonioasă, perfectă, niciodată nu se poate destrăma, nu poate fi întunecată, nu poate demola; trebuie să avem un contact cu această viață, să ne inspirăm din ea.

Adesea, în existența umană, forma este pe primul loc, și această viață nu are nimic spiritual, nu are echilibru.

Spiritual înseamnă a avea manifestarea spiritului. Atunci, viața unui spirit... Oamenii aveau tot ce se poate spune, mai puțin spirit. Era materie, maimuțareală, comedie, una sau alta, dar spiritual nu era acolo. Spiritul aduce o viață nouă, care țâșnește, aranjează, curăță, purifică, însuflețește, învie; în acel moment, s-ar putea să nu faceți nimic din toate acestea și să fiți spirituali, sau s-ar putea ca zi și noapte, ani întregi să îngenuncheați, să aprindeți lumânări, fără a deveni spirituali !

Vedeți, va veni o eră când adevărata spiritualitate va fi înțeleasă, și o vom trăi, în loc de a dori să ne înfățișăm așa celorlalți, fără a fi spirituali. Ce spiritualitate există astăzi în figurile triste, cu ochii adânciți în orbite, cu obrajii închiși și sinistri, ce spiritualitate este înăuntru, când nu există nici o lumină, nu este iubire, căldură, lipsește focul interior, nu există nimic ? Ei bine, toți spiritualiștii înțeleg lucrurile așa. Pentru a fi spiritual ceilalți trebuie arși în foc, aceasta este pentru ei adevărata spiritualitate, oh, la, la, la, și vedeți că trăim, astfel, în această eră, fără spirit. Viața spirituală este viață de iubire, de

abnegație, sacrificiu, bunătate. Viața însuflețește, învie. O spiritualitate de o severitate implacabilă, de o indiferență și orgoliu, de cruzime, ei bine, toți cred că, atunci când veți deveni așa înspăimântători, atunci veți deveni foarte spirituali. Iar ceilalți, care sunt amabili, buni, vor fi proscrisi, pentru că sunt spiritualiști. Spiritualiștii trebuie să semene cu asta sau cu cealaltă..., dar toate acestea vor dispărea într-o zi, momentan, însă, ele există.

Chiar și în India, peste tot, când începem să facem exerciții de concentrare, lucruri dificile, evident chipul devine puțin mai dur, devenim mai voluntari. Dar acești oameni nu se studiază, nu se analizează, nu se cunosc, ei vor da întâietate numai voinței, se vor înăspri, vor deveni cruzi, îi vor masacra pe ceilalți, vor deveni asceți neîndurători... Da, dar aceasta nu este, încă, spiritualitate. Nu trebuie uitat că, în ciuda exercițiilor, concentrărilor, chipul devine, poate, foarte puternic, dar nu trebuie distrusă căldura, iubirea, lumina duiosă. Deci, nu avem, încă idei clare asupra spiritualității, este întotdeauna o latură în care predomină ori voința, ori intelectul, dar spiritualitatea este ceva nou, un element nou care le are pe amândouă, inteligența intelectului, lumina intelectului și căldura inimii, și încă ceva în plus viața spiritului.

Atunci, acum vedeți, toți indivizii care se privează de această viață a spiritului, sunt fricoși, nu vor să se împotmolească aici, nu vor să studieze această regiune, nu vor să-și manifeste spiritul, rămân în ceea ce le este cunoscut, din ceea ce le este cunoscut, din ceea ce este alături de drum, nu-i așa, aprobați de întreaga lume, ei bine, vor fi private de toate bogățiile pe care spiritul le aduce. Deci, ei nu vor cunoaște ceea ce spiritul ne va aduce, vor avea toate bogățiile, toate posibilitățile altora, de exemplu, latura vegetativă care aduce credința, latura instinctivă care aduce totuși forțe, latura sentimentală care aduce bucuria și tristețea, latura intelectuală care ne învață ce este adevărat și ce este fals, dar asta-i tot, în timp ce spiritul ne aduce plenitudinea. Atunci omul devine superior, bogat. Și iată, de ce, se privează toți indivizii, nu doresc, rămân închiși pentru viața spirituală, vor deveni săraci, mizerabili, slabi, plâpânzi, vulnerabili.

Noi toți vom avea un interes să ne deschidem în fața acestor curenți, spre lumea spiritului. De ce ? Pentru că, în acel moment vei înota, vei plana, vei învinge, vei fi un suflet formidabil, în acel moment vei fi complet. Și a nu-ți dori acest lucru, înseamnă să nu-ți cunoști interesul, să nu ști unde este mai bine. Eu voi spune, bieți neștiutori, rămâneți, încă, aici, oh, la, la, la, ei bine, veți vedea ce vă pregătește viața. Veți spune: "Și ceilalți ?". Oh, poate vor fi aceleași intemperii, aceleași insecte..., dar ei știu cum să se poarte, cum să le utilizeze,

cum să le evite, cum să se mai îmbogățească. Deci, ei nu pot evita tot ce este pe pământ, frigul, căldura, țințarii, viespile, șerpilor, indivizii răi, dar, în interiorul lor vor fi alte lucruri, alte facultăți, alte capacități, alte puteri, inteligențe, ei vor ști cum să se descurce, și, mai ales, cum să le utilizeze, în timp ce, ceilalți vor sucomba sub aceste lovituri, pentru că ei nu au căutat viața spirituală, cea care le poate da noi posibilități.

Înțelegeți-mă bine, pentru că nimeni nu a înțeles avantajele vieții spirituale, interesul pe care-l avem de a trăi o viață spirituală. O trăim, dar dintr-un motiv sau altul, nu este, încă, înțeleasă. Dacă veți înțelege, într-o zi, că numai aici vă este tot interesul, întreaga putere, veți alerga altfel, vă veți arunca altfel în viața spirituală, veți medita altfel, vă veți comporta altfel, nu va conta pentru voi decât viața spirituală, pentru că ea este singura care vă va explica totul, care vă va reda sensul lucrurilor. Chiar când veți mânca, veți bea, veți merge, veți dormi, veți avea un gust, pe care nu l-ați avut înainte. În timp ce, fără viața spirituală, veți mânca, veți bea, vă veți plimba, și gustul vă va lipsi. Iată ceea ce nu știți. Gustul, totul este aici. În acel moment, indiferent ce veți face, lucrurile cele mai neînsemnate, obișnuite, vor deveni de o importanță, de o salvare, de un gust care vă va face să strigați, spunând: “Dar ce se întâmplă, de ce este totul atât de savuros?”. Pentru că numai latura spiritului dă salvare lucrurilor, Îndepărtați asta și se termină salvarea, gustul, veți pierde tot. Iată ceea ce oamenii n-au înțeles, salvarea, gustul, tuturor lucrurilor. Totul este aici, dragii mei.

Și acum, cei care n-au înțeles, vor pune, în primul rând aceasta, zicând: “Am înțeles, iată unde este mântuirea, protecția, în sfârșit, am înțeles. Oare trebuie să-i suprim pe ceilalți?” Nu, veți mânca, veți bea, vă veți îmbrăca, vă veți plimba, veți juca cărți, dacă doriți, și vă veți căsători, veți construi case sau le veți demola, dar atunci, toate, toate, vor avea un alt gust, un alt sens, pentru că esențialul este aici, aici, dând valoare și frumusețe fiecărui lucru.

Iată adevărata filozofie a viitorului. Mi se povestește că unii profesori au suprimat totul, s-au cramponat ani de zile să le vorbească discipolilor, oh, că Bunul Dumnezeu nu există, așa și pe dincolo, inteligența omului este cea care contează, și au glorificat numai inteligența umană, fără să știe de unde vine ea, au nimicit totul. Așa au educat generații întregi, până astăzi, fără să creadă, fără să caute spiritualitatea, suprimând-o, îndepărtând-o, fiind responsabili pentru acest lucru, făcând destul rău umanității. Ei bine, în viitor, dragii mei, totul se va reînoi, va exista o filozofie formidabilă, care-i va readuce pe oameni spre adevărata spiritualitate, care Dumnezeu-Însuși, fără spiritul Domnului, nu există nici o spiritualitate.

Atunci când vom începe să-l iubim pe Bunul Dumnezeu, când vom dori să-l cunoaștem, să-i dăm un loc în inimi, în spirit, pentru ca El să se poată manifesta în noi, în acel moment omul va deveni spiritual, așa și nu altfel.

Deci, există mulți oameni inteligenți, literați, savanți, scriitori și gânditori, care nu sunt, încă, plini de spirit, fiindcă ei nu cred în eficacitatea și valoarea spiritualității, nu au avut un maestru, n-au înțeles, nimeni nu i-a instruit; și au devastat, prin judecata lor oarbă, bazată pe aparența lucrurilor, exterioare, mecanice, adică latura moartă a naturii, suprimând tot ce era simțit, profund, divin; ei se găsesc în greșeală, viața îi va corecta, și lumea invizibilă la fel. Lumea invizibilă pregătește evenimente pentru a da lecții tuturor acelorora care s-au înșelat, pentru a începe o viață nouă. Atâta tot.

Acum, vă spun, din nou, când arunc o privire și văd pe unii care au teamă de spiritualitate, sunt închiși, oferă primul loc senzualității, animalității, atunci eu îi plâng, le spun că nu vor deveni, niciodată, ființe superioare, nu vor conduce niciodată, nu vor deveni divinități, fiindcă își sapă singuri groapa. Dar, ei nu lucrează asupra spiritualității, care este singura ce fac să vibreze astfel celulele, face să strălucească altfel particulele, și care emană, degajă, unde atât de agreabile, luminoase, magnetice, parfumate, muzicale încât oamenii din jur au încredere în voi, vă iubesc, vă ascultă, vă oferă posibilități de a urca, evolua, devenind mai fericiți, deoarece, datorită spiritualității, totul se liniștește.

În timp ce, suprimând această spiritualitate, sărmanii neștiutori, nu știți ce faceți, deveniți șterși, antipatici, închiși, nimeni nu vă va iubi, fiindcă nimeni nu iubește ființe abrutizate, cenușii, lipsite de iubire, lumină, strălucire, magnetism, veți fi neglijați și expulzați pe undeva.

Dezgustați, veți spune: “De ce nu sunt iubit, nu se observă că...?”. Ce ați făcut voi, ca să fiți iubiți, ați suprimat tocmai sursa iubirii, care trebuie să tâșnească, care trebuie să emane, care trebuie să-i hrănească pe alții, da, ați suprimat sursa, și apoi iată ce se întâmplă, nu mai sunteți iubiți, și suferiți, sunteți nefericiți. Cum ați putea fi iubiți, când nu aveți nimic care să oferiți dinăuntru vostru ?

Atunci, necazul, cel mai mare necaz care i se poate întâmpla cuiva, este de a suprima viața spirituală din el însuși, de a se închide. Pentru că peste ani va vedea rezultatele, pentru că nu va mai străluci, nu va mai fi atât de frumos, de drăguț, atât de... Și atunci, alții care se hrănesc cu frumusețe, care se hrănesc cu lumină, care se hrănesc cu iubire, dar nu exteriorizează nimic, cum sunt ? S-a suprimat spiritualitatea, ei bine chiar spiritualitatea era cea care putea deschide porțile. Vedeți, nu putem măsura prostia umană, este nemăsurabilă.

Ei da, am cunoscut indivizi care erau proști, într-adevăr, n-aveau nici capacitate, nici inteligență, nici perspicacitate, nici spirit de observație, nici memorie, este formidabil, erau ultimii dintre ultimii, dar aveau un singur lucru, iubeau spiritualitatea, ani și ani au plonjat în acest domeniu al spiritualității, s-au hrănit, s-au... și au ajuns, unii dintre ei, în istorie, ajungând să instruiască cele mai mari personalități, cei mai mari profesori, cei mai mari savanți, da, au ajuns să-i instruiască. Cum se poate așa ceva ? Pentru că lumea spirituală este capabilă, dacă o iubiți, dacă o lăsați să intre, să trezească toate capacitățile. Sunt necesari ani, bineînțeles, și răbdare, dar este capabilă să vă dea capacități incredibile, de negăsit, și veți putea depăși lumea întreagă după aceea, veți instrui lumea întreagă după aceea, să instruiți lumea întreagă, da, asta o cred, vedeți. Toți cei care au suprimat spiritualitatea, ei bine cei savanți, cei mai... au pierdut totul, puțin timp după aceea se întunecau, săraceau, și erau alungați, spunându-se..., și erau genii ! La puțin timp după aceasta, ei sleiau, din cauza lor... Și ar fi putut, totuși, să beneficieze încă, și să aibă materiale mult mai proaspete, mai pure, și să reînnoiască totul, toată ființa lor, trecând, acum, drept oameni erudiți, inteligenți. Eu îi plâng, pe toți acești indivizi. Am să le spun într-o zi, sărmani neștiutori, pentru că am argument în care să demonstrez oricărui savant, erudit, da, am să-i demonstrez prin $a+b$ că este un idiot, cu argumente care îți sar în ochi.

De ce trebuie suprimat acest lucru, când spiritualitatea este, tocmai, ultimul lucru pe care trebuie să-l așteptăm. Cum partea estetică este ultimul lucru în construcții, în pregătiri, în tot, înfrumusețăm la sfârșit, când totul este pregătit, ne ocupăm de culori, de tablouri, de perdele, iată, ultimul este latura estetică; și spiritualitatea este același lucru. Nu, nu se poate spune, pentru că nu există trebuie și suprimată. Ei nu, este ultimul lucru, cel mai minunat, sublim, care ne așteaptă. Ce fel de raționament este acesta, al indivizilor așa-zisi inteligenți ?

Și acum, pentru că evident nu le-am mai dat asemenea argument până acum, ei continuă să se bâlbaie, să suprimă spiritualitatea. Dar într-o bună zi când o să înțepenească lângă un zid, indivizilor celor mai inteligenți, dându-le argumente convingătoare, aici, care sar în ochi, cum să spun, sunt curios să văd ce explicații vor da apoi, cum se pot justifica. Dar să recunoască că, n-au văzut aceste argumente, care erau acolo, că natura le-a lăsat peste tot, numai asta îi mai poate salva, să spună, da, n-am văzut asta. Și aceste argumente sunt aici, aici copiii le pot vedea.

Acum vă voi da dovezi, luați toți oamenii care au capacități formidabile fără a fi spiritualiști, și spiritualitatea înseamnă a fi plin de căldură, de iubire, de

răbdare, de abnegație, de toleranță de dezinteres sau nu-i așa, de lumină sau de... Ei bine asta este. Atunci luați toate creaturile care n-au așa ceva, dar au restul, le iubim ? Poate ne înclinăm în fața lor, poate le respectăm, poate ne supunem lor, dar, înăuntrul nostru nu le iubim. Dar, cum se face, explicați-mi, le voi spune erudiților, ei bine le aveți pe toate, mai puțin asta; și ce se va întâmpla în acel moment ? Această problemă nu o vor putea rezolva, pentru că viața spirituală, iubirea, căldura, bunătatea, sunt puteri extraordinare pentru a trezi la alții cele mai bune lucruri: iubirea și recunoștința, uimirea, visarea, entuziasmul, eh, speranța, etc., suprimați toate acestea, este îngrozitor, de netrăit. Atunci, vedeți, pentru puritate acum, pentru că am lăsat puțin puritatea, dar nu vorbim decât despre puritate. Atunci vă voi spune acum, priviți structura lumii, sticlele, lucrurile, obiectele, orice, și veți vedea că la baza lucrurilor se îngrămădesc întotdeauna particulele cele mai grele, mai apăsătoare, mai compacte și cu cât urcați, găsiți lucrurile cele mai subtile, ușoare, transparente, până la lucruri pe care nu le vedem, invizibile, imponderabile, ca pământul, apa, aerul, eterul. Totul este așa, totul în viață este așa. Atunci cu cât urcați, cu cât urcați, alegeți un râu, priviți-l, un râu sau un flacon de parfum, pe fundul lui este ceva puțin murdar, ceva ca în vin, oțetul sau altceva, el se acumulează dedesupt, urmează ceva care planează deasupra, iată este parfumul, dacă vreți, este chintesența, dacă vreți este latura..., și apoi, încă ceva foarte eteric, totul este așa. Omul este același lucru. Un pic mai jos murdăriile, un pic mai sus, în creier, ochii, ceva mai curat, mai ușor, mai luminos. Luați orice, mereu va fi la fel, luați pământul, în profunzime, oh, la, la, ce este în profunzimea lui nu știu decât savanții, dar ceea ce este mai greu, spun ei, mai apăsător, metalele, da, și atunci în înălțimi, mai sus și mai sus, gazele cele mai rare care sunt de o asemenea subtilitate și apoi latura eterică, totul este așa. Uitați-vă la râuri, în jos, ele sunt murdare, poluate, conțin materiale străine, nocive și contagioase. Cu cât urcați însă, apa devine din ce în ce mai transparentă, limpede și utilă pentru sănătate. Veți ajunge și în înălțimi, la izvor, aici este cristal. Ei bine toate sunt așa.

Atunci, vedeți, unde se găsește adevărata puritate, de care avem nevoie pentru a ne păstra sănătatea, forța, pentru a înțelege lucrurile, eu am zis că, puritatea există în toate regiunile, puritatea în hrană este sănătate, puritatea în aer este sănătate,... Priviți lampa, în acest glob să presupunem că, din cauza timpului îndelungat au apărut murdării, ei bine, lumina nu va trece cu ușurința necesară. Deci, ea este împiedicată, iar ca să poată trece, țâșni, este necesar ca sticla să fie curată. La fel trebuie și stomacului, pentru creier este la fel, da,

creierul trebuie curățat, spălat, pentru ca lumina spiritului să poată ieși mai bine, traversând această lampă...

Sunt nuanțe, schimbări, dar care ajung mereu la aceeași soluție, puritatea lucrurilor, și pentru a căuta această puritate nu trebuie să coborâți prea jos în viața vegetativă, în viața instinctivă, doar în viața afectivă sau în cea intelectuală există întotdeauna murdării, pentru că nu aici este vârful. Vârful este spiritualitatea !

Dar când vom ajunge în vârf vom putea spune că am atins puritatea, fiindcă toate materialele de aici, tot ce crește aici este atât de pur, de curat, încât nu riști să te molipsești de ceva, fie erori în intelect, suferințe în inimă sau boli ale corpului fizic. Acum, ați înțeles.

Adevărata puritate trebuie înțeleasă în acest mod, trebuie căutată foarte, foarte departe, în ciuda faptului că poate fi găsită în alimentație, în gesturile noastre, în sentimentele și gândurile care le avem. Dar, vom lăsa toate acestea pentru altă dată, va fi nevoie de o conferință pentru a verifica ce sunt sentimentele impure, care sunt sentimentele cele mai curate cu care ar trebui să ne hrănim. Pentru gânduri, la fel, care sunt activitățile și mișcările. Astfel vom avea o idee clară despre puritatea primordială. Nu există puritate când o căutăm în regiunile de jos; nu există puritate când îndrăgostiții merg prea mult în materie, unde sunt obligați să se murdărească. Deci, și aici trebuie mers foarte sus, spre latura eterică, pentru a ne putea adăpa, hrăni, fără a ne murdări, aceasta este o artă pe care nu o cunoaștem. Trebuie învățate multe lucruri. Și iată, nu există decât în înalta spiritualitate, sursa de puritate, și această puritate, ca apa limpede, curată, purifică tot, și pe om; în acel moment se eliberează în totalitate de duhoare, de bolile sale, de ranchiune, de răutăți, de amețelile sale, de angoase, puritatea aduce totul, totul. Vedeți suntem curățați, spălați, eliberați, pentru că izvorul a trecut pe aici, puritatea. Ei da, dar nu putem avea această puritate dacă rămânem prea jos, prea jos în acele regiuni pe care le-am menționat, nu, nu vom avea această puritate. Ea poate fi cucerită numai când deschidem porțile spiritualității, când vom lăsa soarele să pătrundă, razele soarelui și iubirea de Dumnezeu, întreaga înțelepciune, această inteligență, și în acel moment vom cunoaște adevărata puritate.

Dacă ați ști, astăzi, cum înotam, cum mă îmbăiam, cum mă aruncam în această aură, în acest răsărit care era atât de..., asta putea curăța lumea întregă, nimeni nu s-ar fi gândit că era un fluviu, un râu, un lac unde ne-am putea arunca, și am putea să ne simțim spălați. Iată încă o descoperire pentru voi, gândiți-vă în acest fel, când veți vedea acest răsărit. Dar, nu este întotdeauna așa, în acel

moment ne putem simți curați, spălați și purificați, nu există condiții, nu există în atmosferă războaie, bătălii, fapte necurate. Dar, ca să nu vedem în această dimineață că se întâmpla ceva în univers, că există un fluviu care țâșnește, fără a ne putea arunca în el pentru a ne curăța, înseamnă că dormim în idioțenia noastră; și spun asta, fiindcă nu vreau să spun ceva mai rău.

Iată puritatea, dragii mei, există multe metode de purificare, dar vi le voi spune mai târziu. Cum să te purifici prin pământ, prin apă, înotând, în aer, cum să te expui aerului, cum să-i vorbești, și mai ales razelor de soare. Iată patru feluri de purificare necunoscute oamenilor. Este periculos să păstrezi impurități în tine, sunt impurități care conduc spre îmbolnăvire și descompunere.

Viața pe care o ducem menține puritatea, dar numai viața spirituală, cea pasională, inferioară, nu poate purifica. Pentru că, privind un om viu, viața circulă în el respingând mereu elementele care-o descompun. În ziua când viața va înceta, el va fi impur, va începe să se descompună, să miroasă urât, impuritatea instalându-se. Viața împiedică impuritatea. De aceea, viața trebuie lăsată să intre, să circule, da, viața care poate purifica. Când suntem purificați, suntem în viață, tari, puternici, formidabili. Oprind viața, impuritatea se instalează, pentru că impuritatea era curățată de viața care izbucnea, respingându-o ca un fluviu, ca un râu, ca un izvor care se curăță singur. Deschideți izvorul, și el se va curăța singur. Deci, viața curăță și purifică, dar numai viața spirituală. Opriti viața și veți deveni un cadavru, descompunerea se instalează sub forma unei boli, la început, apoi urmează moartea.

Înțelegeți, oare, acum ? Acesta este limbajul naturii, scris în cartea vieții, pe care o citesc zilnic, și pe care nu o văd. Împiedicând viața să treacă, cea care, singura, purifică, curăță, respingea murdăriile, boala se instalează, prin impuritățile care se acumulează, iar dovada o reprezintă cadavrul. Nu mai există viață, totul contribuie la descompunerea acestui corp. Toate cele 4 elemente sunt la lucru, aici.

Atunci, vedeți, iată ce citesc eu în cartea naturii. Veți spune, dar toți indivizii care nu sunt spiritualizați, trăiesc ! Oh, înseamnă că nu m-ați înțeles. Noi vorbim de viața psihică, spirituală, inteligentă, luminoasă, ei sunt morți deja, ei nu au această viață, sunt vegetativi, sunt vii..., bineînțeles, dar morții în înalt, în înalt, nu există viață, nimic nu funcționează, nu m-ați înțeles. Și apoi ? Apoi vor fi morți și aici jos. Este o problemă de timp, odată mort spiritual în interiorul său, ești un cadavru, puțin câte puțin vei muri intelectual, vă veți sălbătici, apoi sentimental nu veți mai simți nimic, veți fi blazat, dezgustat, lipsiți de inimă,

deci mort. Și apoi vegetativ, ceea ce înseamnă că rădăcinile sunt putrede, capacul este mort.

Deci, dragii mei, eu vorbesc despre moartea spirituală și pentru viața spirituală, pentru că mi se va spune: “Oh, priviți, câți sunt cei vii, care dau... Da, este o aparență, dar în domeniul cel mai subtil, mai minunat, mai frumos, ei sunt morți, pentru că ei nu sunt nimic, ei nu trăiesc, nu sunt... Deci, acum este clar ?

Pentru a încheia, rețineți toate acestea. Dacă veți căuta puritatea, tocmai pentru a vedea clar, pentru a fi fericiți, pentru că atunci când în inimă, în sentimente, există impurități ești nefericit ! Când le înlăturăm din intelect devenim luminoși, inteligenți. Vedeți ? Și când înlăturăm impuritățile care sunt aici pentru a bloca voința, devenim puternici. Este foarte clar. Când le înlăturăm din stomac, din intestine sau sânge, devenim sănătoși. Este clar acum ? Pentru a avea toate avantajele, trebuie trăită o viață spirituală. Pentru că ea, numai ea este cea care aduce puritatea și toate celelalte avantaje, este matematic, da, algebra divină, sunt ecuații absolute aici, respingeți-le !

Deci, dragii mei, vă spun toate astea pentru a medita întreaga zi, și mâine, și toată viața, să medităm, nu există nimic mai important pentru voi. Luați centrul, esențialul, vârful și veți fi uimiți să vedeți că restul se aranjează, pentru că ați prins esențialul, aici, latura spirituală. Și când prinzi coada șarpelui, ești mort, nu trebuie prinsă latura materială, prindeți-i capul dacă puteți, este terminat, este al vostru, capul, adică... Prindeți-i coada și vă va mușca. Eu vă spun prindeți esențialul, vârful, spiritul și lăsați restul. Iată lucrurile serioase, formidabile, adevărate.

Iată acum totul este clar. Nu respingeți niciodată spiritualitatea, viața spirituală, nu vă gândiți decât la asta, fără bineînțeles să suprimați restul, nu putem suprima restul; chiar cei mai mari maestri, cei mai mari Inițiați, cu toate că nu aveau decât viața spirituală în ei, aveau totuși un corp, mâncau beau, dormeau, se îmbrăcau, acestea fiind indispensabile, dar conștiința lor, sufletul lor nu era acolo, făceau toate acestea, pentru că nu poți trăi pe pământ fără ele, dar viața și-o duceau în domeniul spiritual.

Acum priviți pericolul. V-am prezentat toate pericolele ce vă așteaptă în viitor, ce se pregătesc, cei care vor persevera, să se formeze pentru viața superioară, înțelegând că viața pe care o duc este proastă și stupidă, trebuie să se deschidă. Alegeți ce vreți, dar trebuie să știți că, odată alegerea făcută veți avea un anume destin, nimic altceva, știind matematic, nu se poate altfel, există o justiție. Nu vrem să avem schimburi cu una sau alta din regiuni, și vom fi privați

de una sau alta din calități și virtuți. Și apoi fără aceste calități și virtuți, în viață există defecte, lacune și astea se plătesc, vedeți, este matematic, asta se plătește.

Iată, cum trebuie să gândiți. Asta înseamnă să gândiți corect, să simțiți corect, să acționați corect. Dar aveți răbdare, dacă vor mai exista lacune, lipsiți de claritate, se vor rezolva. Vor veni, puțin câte puțin, da, vor veni.

O zi bună !